

Lempet lovgivning truer DYREVELFÆRDEN I KOMMENDE NATURNATIONALPARKER

"Vi er i Hestens Værn bekymrede for de forringelser i dyrevelfærden, vi vil opleve som følge af lempelserne i L229 i Naturnationalparkerne. For dyrene vil det i praksis betyde lidelse i længere tid blandt andet på grund af færre tilsyn og tilsyn kun på bestandniveau," siger Julie Fjeldborg, Formand for Hestens Værn.

Hestens Værn er absolut for biodiversitet, og vi mener også, at heste i Naturplejeprojekter lever et frit liv, hvor de i høj grad kan udleve deres naturlige behov. Men dyr bag hegn er ikke vilde - og derfor har vi mennesker et ansvar for deres velfærd!

Regeringen har vedtaget Lov 229 for de nye Naturnationalparker for blandt andet at lette arbejdet og især mindske omkostningerne med at holde dyrene inden for hegn. Det betyder, at heste (og andre dyr), der er udsat i Naturnationalparkerne, er undtaget §3 og §9 i Dyrevelfærdsloven. Det betyder dels, at det er helt lovligt blandt andet at undlade vinterfodring for så blot fjerne hestene, når de har sultet så længe, at de ikke længere opfylder lovgivningens krav. Tilsyn af heste skal ikke længere foregå dagligt, men nu kun jævnligt.

"Jævnligt tilsyn" vil have negative konsekvenser

Vi har spurgt Fødevarestyrelsen om, hvor tit jævnligt er - og de har svaret, at det er mere end en gang om ugen. Ud fra det lidt svævende svar kan vi regne ud, at man skal tilse dyrene mindst to gange ugentligt. Udover det "jævnligt tilsyn" er det nu også lovligt kun at tilse dyrene på bestandniveau. Det vil sige, har man udsat 10 heste, og man kører ud for at tilse dem og så kun kan finde de 9, så er det helt fint! Man behøver ikke lede efter den sidste - man kan bare gå ud fra, at alt er i orden, når man har set hovedparten af dyrene. Netop dette er ret bekymrende, da Dyrevelfærdsloven gælder på individniveau, det vil sige for alle individer - og altså ikke kun for de dyr man så på sit tilsyn.

I en situation hvor der mangler en hest i flokken, vil hestefolk vide, at der formodentligt er et eller andet unormalt på færde, og at den sidste hest måske enten er kommet til skade eller er syg, og derfor har trukket sig fra de andre. Lad os for eksemplets skyld sige, at den manglende hest har brækket et ben. På den ene side gælder dyrevelfærdslovens §2 stadig, og man har pligt til at sikre, at dyret ikke lider unødigt - og på den anden side er man ikke pligtig til at finde

Hoppe med skader efter GPS-halsbånd, Molslab 2021. Der blev givet en bøde for overtrædelse af §2 i Dyrevelfærdsloven.

den manglende hest, og man vil derfor ikke opdage det brækkede ben før måske ved næste tilsyn tre dage senere.

Har man så gjort sin pligt? Man har jo tilset dyrene på bestandniveau, som man skulle - eller har man ladet et dyr lide unødigt? Der gik dage, inden man opdagede hesten med det brækkede ben? Det virker ret tvetydigt og ikke til dyrets bedste!

Kan de ansvarlige stilles til ansvar for dyrenes lidelse?

Kan de ansvarlige blive stillet til ansvar for dyrets lidelse, når de i princippet har opfyldt deres tilsynspligt? Det spørgsmål mangler vi stadig at få besvaret! Det er i vores øjne ret centralt, at når man har ansvar for dyr, så SKAL man også kunne stilles til ansvar, hvis dyret lider unødigt, mens det er i ens varetægt. Vi frygter, at hvis ikke de ansvarlige for dyrene i Naturnationalparkerne kan stilles til ansvar, så skrider dyrevelfærden endnu mere - for hvorfor bekymre sig, hvis ikke ens handlinger - eller mangel på handling, har en konsekvens?

Med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår - for os, vores heste og dyrene i Nationalparkerne,

Hestens Værn